

Carrer Sant Ramon, 1-3

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer Sant Ramón, 1-3 (Santa Perpètua de Mogoda)
Emlaçament Nucli històric de Santa Perpètua

Coordenades:

Latitud: 41.53564
Longitud: 2.17908
UTM Est (X): 431521
UTM Nord (Y): 4598546

Classificació

Número de fitxa 08260 - 82
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Antic Ibèric Romà Medieval Modern Contemporani
Segle -I/XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Destruït, solar ocupat per un nou edifici, construït a partir de l'any 2007 (segle .XXI).
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Ordenació, Pla Especial Protecció Patrimoni
Número inventari si, CCAA, n. 14817
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: varis propietaris
Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dt., 14/04/2009 - 02:00

Descripció

El jaciment Carrer Sant Ramon 1-3 es troba en el casc antic de Santa Perpètua de Mogola, en uns terrenys de planta trapezoïdal d'uns 474m², situats en extrem d'una illa de cases. La propietat limita amb blocs d'edificis a sud i a oest i un espai obert al nord.

Entre finals de 2004 i inicis del 2005 es realitzà una intervenció arqueològica preventiva en el solar ubicat en el carrer Sant Ramon, 1-3 de Santa Perpètua de Mogoda.

La intervenció arqueològica venia motivada pel projecte de construcció d'un edifici d'habitatges amb aparcaments al soterrani. Els resultat que ha proporcionat l'excavació del solar mostren un seguit de fases d'ocupació de la zona, una àmplia ocupació romana, un moment medieval i baixmedieval i per últim, la fase corresponent a època moderna i contemporània.

La majoria d'estructures i nivells són d'època romana, diferenciant 5 moments. Les fases romanes presenten molt material ceràmic i quatre monedes.

La primera fase no conserva estructures, només es documenten estrats amb ceràmica ibèrica i romana, per la qual cosa es proposa una cronologia del segle IaC. El següent moment romà conserva un mur i diversos nivells d'enderroc, amb molta ceràmica associada i un pou; la tercera fase mostra restes d'un gran àmbit de planta regular i algunes sitges; un quart moment destaca per la presència d'un pou construït en aquest moment i posteriorment amortitzat, i una gran fossa associada. Aquesta enginyeria devia tenir dos objectius: assegurar l'estabilitat del pou i afavorir les filtracions d'aigües. L'últim moment romà està representat per dos murs formant un angle recte, sitges, fosses i alguns nivells d'enderroc. En una de les sitges es conserva un individu en posició encongida en un rebliment de pedres, que els autors de l'excavació no consideren inhumació, sinó deposició. Pel que fa a la fase medieval, un primer moment es caracteritza per la localització de 14 sitges i una inhumació. L'enterrament està ben conservat, en connexió anatòmica, i presenta una petxina sobre el pit. En un segon moment d'època baixmedieval apareixen murs i estructures que aprofiten altres ja existents.

Les estructures modernes i contemporànies són baixants de cases; pous, fosses sèptiques, etc. Que en part destrueixen restes d'èpoques anteriors.

Es pot parlar d'estratigrafia vertical amb vuit nivells però gairebé sempre els testimonis constructius de totes les èpoques són fragmentaris o apareixen isolats, de manera que dificulten la comprensió de la funció i estructuració original de cada fase. Es tracta d'un jaciment incomplet en el sentit que els seus límits excedeixen la superfície del solar.

Pel que fa al conjunt estructural, es tracta d'una superposició de construccions de pedra de poca entitat i deficient tècnica constructiva, successivament amortitzades en època romana per reordenar l'espai.

Entre els segle I i XV sembla que no hi ha aportació de terres, arribant a aprofitar estructures anteriors en època altmedieval. En època romana es dona una formació progressiva d'una estratigrafia potent, els períodes posteriors es caracteritzen per una posició gairebé directa i amb poca diferència de cotes de les estructures i unitats negatives.

La superposició de fases constructives ha provocat una certa complexitat estratigràfica i estructural en el registre arqueològic, palesa en la inicial dificultat d'interpretació de seqüències físiques que caracteritzen alguns elements.

Dins el context tècnic romà, l'aprovisionament d'aigua ha estat força important i sovint ha determinat l'elecció d'un lloc d'assentament. La perforació de pous per buscar la capa freàtica, i les cisternes, eren solucions allà on no existien aqüeductes.

Pel que fa al material arqueològic, l'excavació de sitges altmedievals ha possibilitat la recuperació de gran quantitat de formes ceràmiques essent, però el material més abundant el de les fases romanes.

Observacions:

Es troba dins d'àrea d'expectativa arqueològica (Pla Especial Protecció Patrimoni de Santa Perpètua, 1996)

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANTA PERPÈTUA DE MOGODA (1996). Pla Especial de Protecció del Patrimoni arquitectònic de Santa Perpètua de Mogoda. Text refós novembre de 1996. Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda. Obres públiques i urbanisme.

GUÀRDIA, Jordi (2008). El jaciment de la Tenda. (C/ de Sant Ramón, 1-3). Pàg. 97-130. L'ordit, n° 2. Centre de Recerques i Estudis Mogoda. Santa Perpètua de Mogoda.

SERVEI D'ARQUEOLOGIA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. (2009). Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Santa Perpètua de Mogoda (Vallès Occidental).

